

Lezingen: Exodus 20, 1-17; 1 Korintiërs 1, 22-25; Johannes 2, 13-25. Kijkt u wel eens, beste mensen, naar de eucharistieviering op zondag op NPO 2 om 10.00 uur. Voorafgaande aan de viering voerde Leo Feijen 600 keer een geloofsgesprek met geëngageerde gelovigen. Vorige week voerde hij zijn laatste gesprek met onze voormalige bisschop Frans Wiertz. In de KRO-gids stond: Feijen heeft de gelovige mens taal gegeven om over het geloof te kunnen spreken. Dat 'met elkaar in gesprek gaan over wat geloven als christen in deze tijd betekent', dat is wat Paus Franciscus voor ogen staat, als hij uit het 2e Vaticaans Concilie de gedachte heeft opgediept, dat wij, christenen, samen pelgrimerend onderweg zijn, welke positie je ook binnen de geloofsgemeenschap inneemt. Samen met elkaar onderweg in gesprek over hoe we het leven ervaren en de betekenis van geloven daarin of het gebrek aan betekenis. Het gaat om een kerk waarvan degenen die ertoe behoren naar elkaar luisteren met respect en belangstelling voor elkaar. Onze parochieavonden vorig jaar waarin gelovigen en voorgangers met elkaar in gesprek gingen waren een begin. Dit soort gesprekken zullen binnen afzienbare tijd worden voortgezet. U zult daar van horen. Het spreken met elkaar hoort bij onze traditie. God spreekt via wet, profeten en wijsheid met zijn mensen en omgekeerd spreken wij met God in bv. de psalmen of liederen en gebeden.

In de 1e lezing gaat over onze verhouding met God en met elkaar, over wat minimaal daarin van ons verwacht wordt. We noemen het de 10 Geboden, beter 'aanwijzingen', oriëntaties. 'Afgoden' van welke aard dan ook, materieel maar ook in de zin eigenwaan, verslavingen aan macht en geld, passen daar niet. Ook de aantasting van onze medemens in zijn integriteit en bezit past daar niet bij. Een gesprek met elkaar zou erover kunnen gaan wat we daarvan vinden en of we het nakomen van de 10 Geboden terug vinden in onze tijd. (zoals zaterdag in het dagblad Trouw). Ook Jezus is tijdens zijn leven onder ons voortdurend in gesprek: met zijn leerlingen, met 'de menigte', die vindt dat Hij van binnenuit met gezag spreekt, en met zijn tegenstanders. In de 2e lezing gaat het er over, dat, naar Jezus' opvatting, er ruimte moet zijn voor God; een ruimte in een mensenleven die niet overwoekerd wordt door commerciële activiteiten. De betekenis van de tempel is om een plaats te zijn waar God en mens elkaar ontmoeten. De handel, die de concentratie op de ontmoeting van de mens met God in de weg staat stoort Jezus. Hij wordt er agressief van. Dat er een materiële basis noodzakelijk is om een tempel, een bedevaartplaats, maar ook een parochie met een kerkgebouw te kunnen bestaan is duidelijk. Maar het moet niet gaan om het geld gaat er niet om het geld. En zelfs zulk een gebouw is betrekkelijk. Als Johannes zijn Evangelie schrijft, op het einde van de eerste eeuw, zijn in 70 na Christus Jeruzalem en zijn tempel verwoest. Is daarmee godsdienst ten einde. Nee God woont in de mens: 'Wij zijn Gods tempel' zegt de apostel Paulus. Kijk naar de Jezus als gezalfde van God. Hij is door lijden en dood heen gegaan, op de derde dag, met Pasen dus, opgestaan en in leven. God woont in Jezus. God woont in ons die in Hem geloven en in Gods Naam zijn gedoopt. Ook dit zou een onderwerp kunnen zijn voor een gesprek. Daarbij de vraag of onze westerse samenleving niet zo gevangen zit in de wetten van de economie, van de materiële vooruitgang, van de welvaart, dat er geen ruimte meer is voor God, maar ook geen ruimte voor onszelf; dat er geen plaats meer is voor het besef dat we bestaan -ieder van ons tijdelijk- op een door God in het leven geroepen en aan ons toevertrouwde wereld. We zijn maar bezig met ons werk en met we allemaal 'moete'. We kunnen -in het licht van de 10 Geboden, ons ook afvragen hoe mensen van nu met elkaar omgaan. Het doet ieder van ons goed de keren te zien dat er sprake is van betrokkenheid, inzet voor anderen, goedheid, hulpvaardigheid en liefde. Wanneer vrede en veiligheid in plaats komen van oorlog en geweld. Dat mensen tegen elkaar zeggen: dank je, wat heb je dat of dat goed gedaan. Dat er vertrouwen groeit daar waar wantrouwen heerste. Dat mensen open staan en respect hebben voor elkaars mening. Er is heel wat waarover we met elkaar in gesprek kunnen gaan. Amen

AR